

GŁOS NARODU

WYCHODZI DWA RAZY DZIENNIE.

Dziennik polityczny, założony w r. 1893 przez Józefa Rogożę.

Redaktor naczelny: Dr. Antoni Beaupré

wychodzi dwa razy dziennie, o godz. 9-tej rano i o godz. 6-tej wiecz. W niedziele i święta wrocześnie raz na dzień rano

PRENUMERATA wynosi w Krakowie: miesięcznie 8 kor., kwartalnie kor. 6; za jednorazowe zanoszenie do domu dopłaca się 40 hal., za dwurazowe 60 hal.

Na prowincji: miesięcznie kor. 2 hal. 70, kwartalnie kor. 8. W państwie Niemieckim kwartalnie kor. 10; w innych państwach: kwartalnie kor. 12. Za awans dopłaćcowane nie podlegają opłacie pocztowej. — Zękopisów redakcja nie zwraca zową wysyłkę dziennie DOPLACA się 40 hal. MIESIĘCZNIE. Zmiana adresu: 40 hal. Adres Red. Ul. św. Krzyża 1. 7. Adres tel. „Głos Narodu“ Kraków. Telefon Nr. 190.

Ubezpieczenie przesyłki do wydawnictwa porażone wyłączenie miesięcznym w miejscach i ednoszeniem do domu 1 koronę.
Numer poranny 4 h., wieczorny 10 hal. Listy płacone przekazywane na prenumeratę i inseraty, franco do Administracji „Głos Narodu“. — Prenumeratę oprócz apowalających agencji przyjmuje każdy urząd pocztowy w obrębie monarchji i w państwie niemieckim. Reklamacje

Ogłoszenia (inseraty przyjmuje kierownik tego działu p. WŁODZIMIERZ STRYCHARSKI w biurze inasratowem „Głos Narodu“, róg św. Krzyża i Mikołajskiej 1. 7. Od miejsca wiersza drobnem pismem (petit) za pierwszy raz 16 halerzy, za każdy następny raz 12 hal., wkład tabelaryczny, liczbowy od wiersza 30 h. za pierwszy raz, każdy następny 12 hal. — Nadesłane po 60 hal. od wiersza za każdy raz — Nekrologi itd. 60 hal. Zamiejscowe ogłoszenia przyjmuje: we Lwowie S. Sokółowski, pasaż Hausmanna, w Wiedniu Haasenstejn & Vogler, M. Opelik, M. Dukas, H. Schalek, E. Braun, Kutschera & Schieri, R. Mosse, Prtedi, w Berlinie P. E. Coc, w Bapieszcie J. Leopold, w Paryżu de Raczkowski 14 Cite de Treviso, John P. Jones & Cie.

442 [142]

Z 1

Kraków 18 września 1906

ROK XIV.

Głos ze wsi.

Artykuł „Głosu Narodu“ pod tytułem: „Konserwatywne sztuczki“ napisany w najlepszej woli obrony tak zwanych politykujących księży i Centrum ludowego, skłania mnie do napisania kilku uwag dla wyjaśnienia sprawy i polemiki, wywołanej listem papieża Piusa X do biskupów włoskich.

Nie podzielam obawy, jakoby stronnictwo neo-konserwatywne i Torysi ze Szlaku dążyli do wzniecenia nieufności pomiędzy duchowieństwem a biskupami, a to w celu osłabienia polskiego centrum ludowego.

Z jednej strony konserwatywne stronnictwo nie może zamykać oczu na to, że rozbić Centrum ludowego wydałoby Galicję na łup stronnictw wywrotowych i wprowadziłaby u nas coś w rodzaju stosunków w Królestwie istniejących, a tego przecie nie mogą sobie życzyć z pewnością.

Z drugiej strony, jak autor artykułu wywołał słusznie i prawdziwie, panuje pomiędzy duchowieństwem i biskupami zupełna zgoda, a dzieje społeczne Francji stanowią dla pasterzy Kościoła takie „memento“, że nie znajdzie się zapewne biskup katolicki, któryby dziś dla pięknych słów konserwatystów, chciał wbrew poleceniu dwu Papieży, czynność duchowieństwa ograniczać ścianami zakrystyi.

To też nie biskupi zwrócili uwagę na ostatni list Papieża do włoskich biskupów, lecz dziennikarze, a mianowicie najpierw wszechpolscy, potem konserwatywni, którym z różnych odmiennych powodów „jeden“ ustęp tego listu wydawał się korzystnym dla ich partyjnych celów.

Chcąc jednak o jakiegokolwiek sprawie pisać i wysuwać z niej wnioski, potrzeba ją poznać gruntownie i tak też ją czytelnikom przedstawić; inaczej ściągają na siebie zarzut bądź nieznamości rzeczy, bądź stronnictwości.

Owoż najpierw należy stwierdzić, że jakiegokolwiek list Papieża do pewnej osoby, czy do jednego narodu wydany, zupełnie nie może być uważany za ogólną wskazówkę czy pouczenie rozstrzygające lub obowiązujące wiernych innej narodowości lub innego miejsca zamieszkania, krom tych, do których jest wydany.

Przed przeszło dziesięć laty wydał Leon XIII list do biskupów polskich, a chociaż zawierał on również pewne ogólne poglądy i zasady, nie przyszło nikomu w Niemczech, Włoszech itd. na myśl, zastosowywać list ten do swoich stosunków. Przed paru tygodniami wydał tenże Papież list do biskupów francuskich, który również żaden inny naród nie uważał za potrzebne

w szczególniejszy sposób zgłębiać na swój użytek.

To samo tyczy się listu do biskupów włoskich, który skłonił niektóre nasze pisma do wybierania z niego ustępów „pro domo sua.“

Jak dalece było to niesłusznem, stwierdzi treść listu i zbadanie powodów, dla których znalazł się tam ustęp zakazujący księżom udziału w stowarzyszeniu: „Lega democratica nazionale“ oraz udziału w polityce.

Treść listu omawia stosunki kościelne włoskie, porusza sprawę seminarjów mówi o wychowaniu duchowieństwa w nich i nauczaniu, dalej o pracy duchowieństwa i jego obowiązkach, — a dopiero ku końcowi schodzi na sprawę: „Ligi demokratycznej narodowej.“

Trzeba tedy wiedzieć również, czym jest ta liga demokratyczna narodowa? jest to stowarzyszenie założone jeszcze za Leona XIII. przez młodego księdza Romulo Murri.

Znam go osobiście z czasu pielgrzymki do Rzymu, byłem w lokalu tego stowarzyszenia, czytywałem pisma przez niego wydawane, więc wiem dokładnie jakim ono było wtedy, i że nazywało się wówczas stowarzyszeniem: „chrześcijańskiej demokracji.“

Leon XIII. w skutek polemiki między „stronnictwem katolickich kongresów“ a tem stronnictwem chrześcijańskiej demokracji, wydał znane swoje okólniki powszechnie, w których wziął w obronę chrześcijańską demokrację w ogólności, gdyż stronnictwa takie istnieją nie tylko we Włoszech, ale także w innych katolickich krajach.

W roku, jeżeli się nie mylę 1903, kardynał Oreglia w przemowie noworocznej do Leona XIII. umieścił ustęp przeciw chrześcijańskiej demokracji, którego mimo przedstawień nie chciał opuścić. Leon XIII. nie sprzeciwiał się wysłuchaniu i tego ustępu — a w odpowiedzi stanął znowu w obronie chrześcijańskiej demokracji. — I wtedy to nacisk położył na to, że powinna się ona głównie zajmować dziełami, mającemi na celu podniesienie dobrobytu ludu i łagodzenie jego nędzy a nie polityką. A tu znowu zaznaczyć potrzeba, dlaczego kardynał Oreglia podniósł zarzut przeciw chrześcijańskiej demokracji. Od czasu zaboru Rzymu wydał Pius IX. znane polecenie do „wszystkich katolików, aby się wstrzymali zupełnie od wyborów: „ne elettori ne eletti.“

Z czasem gdy nadzieja odzyskania Rzymu zniknęła coraz bardziej, powstał — i trwa po dziś dzień, — spór pomiędzy katolikami, czy ta zasada ma być nadal utrzymana. Na czele tych, którzy szczyli zapatrywania, że kat. ponoszą wielkie szkody przez usuwanie się od wyborów i od działania politycznego siedł don Romulo Murri — co wprawdzie nie podobowało się Kardynałowi Oreglii. Leon XIII. w odpowiedzi zaznaczył, że się przychyli na

stronę kardynała, i nie cofa zakazu Piusa X. zabraniającego nie tylko duchowieństwu, ale wszystkim katolikom włoskim, brania udziału w wyborach, a więc w życiu politycznym państwa włoskiego. Nie było to tedy, jak twierdził p. Witold Lewicki, włączenie chrześcijańskiej demokracji w jakieś ciasne łożysko dobroczynności, tylko utrzymaniem zasady: wstrzymania się katolików od polityki na dawnym obszarze Państwa kościelnego.

Spodziewano się powszechnie, że Pius X. zupełnie zniesie ten zakaz i pozwoli katolikom brać udział w wyborach; stało się jednak inaczej.

Pius X. przy ostatnich wyborach do parlamentu włoskiego nie zniósł ogólnej zasady lecz zezwolił na wyjątki, to znaczy oznajmił biskupom, że mogą zezwalać w pewnych wypadkach ważnych, aby katolicy brali udział w wyborach, głosowali lub dawali się wybrać.

I tu, o ile z pism włoskich i niemieckich, zdawała od Włoch, wnosić mogą, należy szukać początku konfliktu chrześcijańskiej demokracji włoskiej i księdza Murriego z władzą duchowną który stał się bezpośrednio powodem nakazu ażeby duchowieństwo wystąpiło z ligi demokratycznej narodowej.

Z pozwolenia bowiem brania wyjątkowo udziału w wyborach, chciało stronnictwo chrześcijańsko demokratyczne zrobić jak najszerszy użytek. Gdy zaś nie wszędzie biskupi chcieli udzielać dyspensy od ogólnej zasady, wtedy Leon XIII. popełnił pierwszy wielki błąd, a mianowicie przekształcił dotychczasową chrześcijańską demokrację, na: „ligę narodowo-demokratyczną“ — sądząc że opuszczając nazwę: „chrześcijańska“, a przyjmując nazwę: „narodowa“ pozyska tych katolików, którzy już i przedtem, nie oglądając się na zasadę: „ne elettori ne eletti“, brali udział w wyborach.

Drugim błędem ks. Murriego było to, że przy wyborach i innych sprawach, chcąc zwać konserwatystów, łączył się niejednokrotnie z socjalną demokracją i czynił jej za wielkie ustępstwa.

Gdy mimo tych radykalnych i zasadniczych zmian duchowni włoscy nie przestali należeć do „ligi demokratycznej narodowej“, która wyrzuciła nazwę: „chrześcijańska“, — Pius X. wydał zakaz należenia do tej ligi.

Z przedstawionego historycznego przebiegu całej rzeczy wynika, że list ostatni Piusa X. nie ma zgoła zastosowania do tych, którym się nie śni o odrzuceniu nazwy chrześcijańskiej i których nigdy nie obowiązywała zasada, że nie mają być: „ani wyborcami ani wybranymi.“

A zgoła już „demokracyi narodowi“ nie mogą z listu Piusa X. żadnych wysnuwać wniosków, bo najbliższy byłby chyba ten, że ksiądz

i katolik nie powinien należeć do żadnej ligi na rodowo-demokratycznej, która stanowczo nie chce przyjąć nazwy: „chrześcijańskiej“. To samo i tembardziej tyczy się ludowców. —

Centraliści i autonomiści.

Wiedeń 17 września.

(Mm.) Jutro pierwsze posiedzenie Izby poselskiej po wakacjach, pierwsze ostatniego okresu prawodawczego i tej Izby i tej ordynacyi wyborczej.

I niewątpliwie zaraz na owym posiedzeniu przyjdzie do starcia między centralistami i autonomistami. Wrzawa, którą wywołał wśród Niemców wniosek posła dr. Starzyńskiego, tworzy zapowiedź niemylną, że na pełnych posiedzeniach Izby dawny spór ożyje w całej sile. Istotnie, jest on bardzo dawnym. Zarysował się zaraz na pierwszych posiedzeniach „wzmocnionej“ Rady Państwa od czerwca do września 1860 roku i od tej pory ciągnie się jako linia wytyczna wszystkich walk konstytucyjnych w Austrii. Już w „wzmocnionej“ Radzie Państwa mowa tronowa z dnia 1 czerwca 1860 r. wyraziła bardzo silną tendencję centralistyczną. Oświadczyła, że losy poszczególnych części państwa są z sobą splecione jak najściślej. „A dalej „każde usiłowanie rozluźnienia owych węzłów, wyjdzie tylko na szkodę całości i jej części poszczególnych“ i musiałoby zaszkodzić pomyślnemu, postępującemu naprzód rozwojowi pod względem duchowym i materialnym“.

Na posiedzeniach Rady hrabia Henryk Clau-Martinitz zażądał wskrzeszenia praw historycznych, przysługujących królestwom i krajom. Tegoż żądał hrabia Stockau i książę Salm. Ten ostatni oświadczył, że „rząd musi szanować historyczno-polityczne indywidualności każdego kraju“. Węgry domagali się wskrzeszenia konstytucyi węgierskiej.

Centraliści rozumowali inaczej. Zdaniem kardynała ks. Rauschera Austria powinna pozostać państwem jednolitem. Burmistrz Opawy, późniejszy minister sprawiedliwości, dr. Hein protestował przeciwko daniu krajom koronnym administracji autonomicznej i choćby części prawodawstwa. Jedność państwa byłaby nara-

żoną na szwank. Sas Siedmiogrodzki, Karol Maager domagał się, by nie sejmy na podstawie praw historycznych dostały władzę prawodawczą, lecz parlament centralny na podstawie konstytucyi, jednej dla całego państwa. Baron von Lichtenfels, dawny nauczyciel cesarza, zaciekle centralista, oświadczył, że mocarstwowe stanowisko państwa opiera się wyłącznie na jednoli tej jego budowie.

Równoległe z wychwalaniem centralizmu większość Niemców domagała się dla całego państwa utrzymania języka niemieckiego jako państwowego. Wyżej wspomniany dr. Hein i hrabia Hartig wielbili język niemiecki jako obręcz, spajającą wszystkie ludy Austrii. Baron Lichtenfels posunął się jeszcze dalej, bo oświadczył, że dla państwa pielęgnowanie języka niemieckiego jako węzła, łączącego obywateli, jest ważniejszym, aniżeli pielęgnowanie interesów narodowych. Kampania przeciwko językowi niemieckiemu równałaby się kampanii przeciwko państwu.

A tymczasem Polak Kraiński, powołany do „wzmocnionej“ Rady państwa, oświadczył z wielką na owe czasy odwagą cywilną, że Galicya, odłam starodawnego państwa polskiego, posiada właściwości, których wytepienia podejmuje się daremnie biurokracja, nie znająca języka polskiego.

I kierunek federalistyczny wziął górę. Dn. 27 września 34 głosami przeciwko 16 uchwalono referat federalistyczny.

Gdy się czyta owe hasła, poglądy, zarzuty i żądania, ma się wrażenie, że to nie przed 46 laty, lecz wczoraj je podniesiono i zaprotokulowano. Ma się wrażenie, że to nie kardynał Rauscher, Lichtenfels, Hein, którzy już dawno spoczęli w grobie, lecz dzisiejsi politycy, Gross, Sylvester, Schoenerer oraz inni są autorami przemówień centralistycznych. Gdy się rzuca okiem na sprawozdanie z dyskusyi „wzmocnionej“ Rady państwa, widzi się, że apetyt germanizacyjny i centralistyczny Niemców pozostał w ciągu pół wieku ten sam, a może jeszcze gorszy, jeszcze bardziej podrażniony, bo nie mający nadziei nasycenia się dowoli.

Na posiedzeniu jutrzejszem synowie i wnuki pokolenia Niemców z 1860 r. podniosą ha-

śla ojców i dziadów. Nie umiają iść naprzód, nie dziwnego tedy, że zwolna muszą się cofać w ka- dej dziedzinie życia politycznego.

Ukarany potwarca.

Metoda walki socjalistycznej polega przede wszystkim zawsze i wszędzie na oczernianiu przeciwnika, a pod tym względem pisma socjalistyczne, — zwłaszcza gdy w nich rej woda żydzi, — nie różnią się niczem od wydawnictw uprawiających potwarz zawodowo. Potwarzy, jako broni politycznej, — używają niekiedy niestety i inne stronnictwa, — żadne jednak nie czyni tego w takich rozmiarach i z takim zachwalstwem jak socjaliści. Każdy dzień w Galicyi, każdy numer „Naprzodu“, przynosi w tej mierze liczne i jaskrawe dowody, a nie ustępują mu w tem pobratymcze organa w Królestwie, gdzie w skutek szczególnych stosunków wytworzonych przez rząd równie słaby jak okrutny, — społeczeństwo nie ma nawet możności obrony przed socjalistyczną przewrotną propagandą.

Oszczerstwem też i fałszami walczą tam socjaliści z każdym kto nie ulega ich naciskowi, a prym w tej szlachetnej walce wiodą naturalnie żydzi, którzy wszędzie są filarami czerwonej międzynarodówki.

Stronnictwo narodowo-demokratyczne, jedyne w Królestwie, które potrafiło zorganizować się na silnych podstawach i stawiło nader skuteczny opór socjalistom, naraziło się między innymi na ich nienawiść przez swój rzekomy antysemityzm. Podejrzenie to nie było zupełnie słuszne; przeciwnie, narodowym demokratom zarzucić można, że zbyt często usiłowali zjednać sobie przychylność żydów, rezygnując nawet, dla tej wątpliwej korzyści, z ważnych punktów swego programu. Ale już sam fakt, że narodowi-demokraci nie poszli przy wyborach do Dumy pod żydowską komendę, a nawet obalili żydowskich kandydatów w Warszawie, wystarczył, aby ściągnąć na nich najsroższy gniew żydostwa. — Z tych to pobudek wypłynęła kampanja prowadzona w „Naprzodzie“ przez żydów przeciwko wybitnym członkom partii narodo-

Tajemnica leśnego jeziora.

(Tłumaczenie z duńskiego.)

44) (Ciąg dalszy.)

Holst potwierdził.

— Porucznik Ankerkrone był u mnie i w najwyższym podnieceniu opowiedział, że pan zarządził areszt Sjöströma w jego własnym mieszkaniu, które zajmuje razem ze swoją kochanką. Powodem ma być fałszerstwo i oszustwo. Czy tak? Holst potwierdził znowu.

— Czy powody ograniczają się tylko do tego? spytał Kurtz, rzucając przenikliwe spojrzenie. Tymczasem — tak.

— Tymczasem — a potem? Claes mówił, że pan wymieniał imię, o którym wiesz odemnie. Czy obwiniasz Sjöströma o zamordowanie Annie i czy dla tego kazałeś go aresztować?

— Nie zgadza się to z memi zasadami wypowiedzianymi jakiegos twierdzenia w tak wczesnym stadium sprawy. Sądzę, że dowieść mogę, iż porucznik Hugold Sjöström sfalszował czek, wystawiony przez Annie Cederland i tym sposobem przywłaszczył sobie znaczną kwotę, czyli raczej — jestem w posiadaniu papieru, który niezbicie może dowieść fałszerstwa. Co do morderstwa, to nie robię żadnych zgoda przypuszczeń. Wiem tylko tyle, że w tej sprawie będę zmuszonym osobiście traktować z osobami, których kto inny zastąpić nie może. — Kapitan przygryzł wargi.

Pan zdaje zapominaasz, panie poruczniku, że w swoim czasie, powołując się na okoliczności które nas do pewnego stopnia łączą z sobą, wciągną-

łeś mnie pan w rozmowę. Powiedziałem panu wszystko, com wiedział, i zdaje się prosta wdzięczność wskazywałaby odwzajemnić się.

Holst spojrzał mu wprost w oczy.

— Panie kapitanie, powiedziałeś mi pan tylko tyle, ile w swem własnym przekonaniu czułeś się uprawnionym do powiedzenia. Ja również nie mogę mówić o sprawach należących do moich przełożonych. Jestem podrzędnym funkcjonariuszem i przede wszystkim spełniam tylko mój obowiązek.

Kapitan Kurtz spuścił trochę z tonu.

— Oczywiście, to zależy w zupełności od pana. Może byłoby lepiej, żebyś pan pomówił wprost z Arvidem Ankerkrone, ale on jest chory. Zdrowie jego w ostatnich czasach nagle pogorszyło się i każde wzruszenie może być niebezpiecznym.

— Ja mogę czekać, — odrzekł Holst łagodnie. Przyjaźń moja dla Ankerkrone i całej jego rodziny jest tak szczera, że możesz być pan pewnym, panie kapitanie, iż nie uczynię żadnego kroku przeciw nikomu z noszących to nazwisko, bezpośrednio go ostrzeżenia.

— Dajesz mi pan na to swoje słowo? I na to także, że nie zużytkujesz w celach swej służby znajomości i poufalej stopy, na jakiej jesteś w tej rodzinie.

Holst powstał i podał kapitanowi rękę.

— Panie kapitanie, gdyby obowiązek służbowy zmusił mnie do przedsięwzięcia jakich kroków przeciw rotmistrzowi Ankerkrone lub któremu z członków jego rodziny, wbrew ich woli — ustąpię natychmiast i pozostawię miejsce komu innemu.

Nie żądam żadnych wyjaśnień, oprócz dobrowolnych, i gdyby przyszło wymienić nazwisko, które nawet przed sędzią wymienionem nie zostało, stanę przed głową rodziny i powiem dla czego wymienić je muszę, dając mu przytem wszelkie szanse ku temu, abym je wymienić nie potrzebował.

Kurtz zawahał się na chwilę.

— Czy pan sądzisz, że przyjdzie je wymienić? — Nie wiem jeszcze. Jutro będę badać więźnia i wiele będzie zależeć od jego zeznań. Dziś pomimo najlepszej chęci, nie jestem w stanie powiedzieć panu więcej.

Rozmowa zakończyła się i powrócono do towarzystwa, które tymczasem powiększyło się przybyciem Claesa z żoną. Młoda Angielka była dla Holsta szczególniej uprzejmą. Nieładna, niezbyt umiująca, miała tylko oczy, z których przemawiała inteligencja. Zdolność jej patrzenia na ludzi i rzeczy i trafne ocenianie ich była niepospolitą. Kochała bardzo męża, lecz względem teścia i szwagierki zachowywała się z pewną rezerwą. Dla kapitana Kurtza była uderzająco chłodna.

Claes Ankerkrone zapomniiał, zdawało się o zajściu u Sjöströma, okazując dla Holsta uprzedzającą grzeczność, lecz szczerym chyba nie był. Holst mało zwracał na niego uwagi. Wieczór należał dla Ulli i w jej towarzystwie zapomniiał o wszystkim innym. Przy pożegnaniu uściśliła silnie jego rękę, prosząc by przyszedł znowu i towarzyszył jej w wycieczkach po mieście pełnem cudów. Obiecał. Po powrocie do domu odsunął łagodnie oczekującą nań Jeanette na bok i udał się do swego pokoju, żeby oddać się swym myślom i swej młodej nadziei.

Ceny umiarkowane.

Zamówienia z prowincyi odwrotną pocztą.

Magazyn i pracownia konfekcyi damskiej pod firm. Stanisław Miś w Krakowie przy ulicy Brackiej L. 6

Poleca go owe i na zamówienia Okrycia damskie, Kostiumy spacerowe, Peleryny damskie, męskie i dziecięce, w wielkim wyborze. Spodnice gotowe do bluzek. Poleca również pokrycia futer, żakiety, sakpaloty, płaszcze i t. d. wszystko krojem angielskim.

Zamówienia wykonuje w bardzo krótkim czasie.

Wyrób tylko własny.

wo-demokratycznej w Zawierciu, której epilogiem było zasądzenie towarzysza Kaczanowskiego na dłuższe więzienie. Ten jednomyślny wyrok przysięgłych ma znaczenie zasadnicze, gdyż piętnuje surowo metodę oszczerstwa i potwarzy, jaką się posługują żydowscy socjaliści na szpalach „Naprzodu”. Towarzysz Kaczanowski był tym razem do pewnego stopnia kozłem ofiarnym, — bo rzeczywistym winowajcą jest „towarzysz” Hecker, ale pocóż p. Kaczanowski dał się użyć za parawan dla niegodnych paszkwiłów swego żydowskiego kolegi? Co prawda, ten sposób zasłaniania się chrześcijanami, gdy grozi karna odpowiedzialność, dobrze odpowiada instyngtom żydów i ich etyce...

W każdym razie stało się wreszcie zadość sprawiedliwości, i zawodowe oszczerstwo ponie sie zasłużoną karę. P. Mikuliński miał zupełną słusność, gdy mówił, że wystąpił przeciwko „Naprzodowi” nie tylko we własnym, ale w imieniu całego społeczeństwa. Był to bowiem z jego strony akt cywilnej odwagi. U nas, rzadko kiedy ludzie spotwarzeni przez „Naprzód” idą na drogę sądową, — nie chcą się narazić na nieprzyjemności publicznej rozprawy i na nowe napaści ze strony socjalistów, którym zwykle wtóruje żydowski obrońca, korzystający z wolności słowa, aby oczernionym jeszcze raz doku czyć...

Dobrze zatem się stało, że p. Mikuliński i jego przyjaciele odwołali się do sądu obywatelskiego po zadość uczynienie. Na ławie przysięgłych zasiadało 11 chrześcijan i 1 żyd; 11 też głosami uznana została wina redaktora „Naprzodu”, a orzeczenie to jest najbardziej stanowczym potępieniem wszystkich fałszów i potwarzy szerzonych systematycznie przez żydowsko-socjalistyczną partję. Sąd obywatelski orzekł, że takie niegodziwe napaści nie mogą pozostać bezkarnymi, i w tem leży na przyszłość otucha dla tych wszystkich, których organ socjalistyczny sprobuje jeszcze zohydzać i spotwarzać...

Kłamstwa „Naprzodu”.

Od jednego z naszych przyjaciół otrzymujemy następujące informacje:

X.

Kapitan Kurtz przewracał się niespokojnie na swym łóżku po rozmowie z Holstem. Tysiączne myśli, jedna bardziej dręcząca od drugiej tłoczyły mu się do głowy, spędzając sen z jego oczu. Miotał najsprzeczniejszymi uczuciami szarpany obawą o spokój i dobrą sławę swego serdecznego przyjaciela młodoci, postanowił, nie bacząc na stan jego zdrowia, rozmówić się z nim ostatecznie. Wczesnym więc rankiem udał się do rotmistrza. Arvid Ankerkrone przyjął go w hotelowym salonie. Czuli się dobrze i powitał wesoło. Kapitanowi cisnęło się serce, lecz nie było innego wyjścia. Zaczął mówić o Holście i o jego miłym charakterze. Ankerkrone zgadzał się z jego zdaniem.

— Bardzo zajęty Ulla, — mówił Kurtz — i wiesz, mnie się zdaje, że i ona nim zajęta.

Rotmistrz uśmiechnął się.

— Byłaby z nich ładna para. Holst jest kompletnym gentlemanem i niezawodnie zajmie wybitne stanowisko, bo ma niezwykle uzdolnienie.

— Tak myślisz, — mruknął Kurtz.

— To podły zawód, powinienby go porzucić.

— Dałoby się to może zrobić, — odrzekł rotmistrz poważnie, żeby było za co. Ale jak wiesz nie jestem już zamożnym a Ulla ma tylko to, co zostało po matce. Nie wystarczy tego na długo. Trudnoby było dać mu inny zawód.

A więc rzeczywiście na serjo myślałeś o tem?

— Bardzo często — rzekł rotmistrz i dodał sflumionym głosem: — przytem to jedyna droga.

— Co chcesz przez to powiedzieć?

— Nie, — odparł rotmistrz z słabym uśmiechem.

— Czy wiesz, — zaczął znowu Kurtz wpatrując się w Ankerkrone badawczo, — że Holstowi

Lublana, d. 13 września.

Wpadł mi w ręce przypadkowo przed kilku dniami nr. waszego krakowskiego „Naprzodu” z dn. 6 b. m., gdzie między innymi w kronice pod nagłówkiem „z czarnego świątka” znalazłem następującą notatkę tem więcej mię interesującą, że zez miała się dziać w mojem bliskim sąsiedztwie. Otóż „Naprzód” donosi, jakoby „w Franzensdorfie koło Lublany uwięziono ks. Gustawa Schiffera pod zarzutem zbrodni popełnionej na uczennicach. Kazał on im przychodzić do swego mieszkania rzekomo na naukę religii i tu dopuszczał się na nich najwstrętniejszych czynów.”

Przedewszystkiem muszę skonstatować, że cała ta notatka „Naprzodu” jest bezczelnym kłamstwem, perfidyjnym przekręcaniem tego, co się stało. Nadto trzeba zauważyć, iż geneza sprawy jest już przestarzała, a „Naprzód” podając ją 6 września, spóźnił się o całe... 2 tygodnie.

Jak zaś sprawa przedstawiała się istotnie, przytoczę to, co w tej materji napisał „Slovenec” nr. 195 z dn. 27 sierpnia b. r. Czytamy tam:

„Ks. Schiffer z Borownic (Franzensdorf) koło Lublany wskutek niecnego oszczerstwa został aresztowany. Na rozkaz jednak sędziego śledczego, który aż 3 razy na miejscu w Borownicach badał całą sprawę, został 25 sierpnia wypuszczony na wolność, — bez żadnej kancji — ponieważ okazało się, że cała „denuncjacja” była nikczemnym oszczerstwem. W Lublanie panuje wszędzie przekonanie, że denuncjacja ta, która wyszła z obozu czerwonego, miała być jednym z licznych kamyczków rzuconych na „karykał”, którzy urządzili tu wiec niedawno, przy udziale 10.000 ludzi, tem samym zaś stali się solą w oku socjalistów.”

Tyle pisze „Slovenec”. Proszę teraz porównać daty. 25 sierpnia został ks. S. zrehabilitowany zupełnie, a jednak „Naprzód” ośmiela się 6 września podawać oszczerczą wiadomość, jakoby rzekomo z dobrego źródła.

Potwierdza to niejako opinie „Slovenca”, że denuncjacja wyszła z „czerwonego” obozu. Przytaczam Wam tę wiadomość, może ją zużytkujecie.

W każdym razie przy sposobności przypominam podniesioną już przez „Głos Narodu” propozycję — stworzenia odpowiedniego biura, któreby na wzór wiedeńskiego biura „ochrony prawnej kapłanów” zmuszało oszczercze pisma do rewokacji swych kłamstw.

Jest to sprawa zwłaszcza w Galicji bardzo

udało się pojmać kogoś tu, w Wenecji?

— Nie, nie wiem.

— Wczoraj przytrzymał Hugolda Sjöströma za fałszerstwo i oszustwo.

— Patrzenie, patrzenie, — zdziwił się rotmistrz i ty mnie dopiero dziś o tem mówisz.

— Nie wiedziałem.

— To trzeba było powiedzieć — mógłbym był powinszować Holstowi. Tamten drab ma dużo na swoim sumieniu.

Kapitan spojrział ze zdumieniem na siedzącego spokojnie Ankerkrone. Zdawało mu się tylko, że dostrzeżać koło jego ust dziwny rys, jak u człowieka, który coś postanowił i zamierza to wykonać.

— A widzisz, rzekł Kurtz — ty nie jesteś szczyrim ze mną.

— Nie rozumiem ciebie; co mnie mogą obchodzić losy Hugolda Sjöströma? Ostatecznie bliższy on tobie niż mnie. Kiedyś był z niego tęgi żołnierz, a dziś jest zbrodniarzem zdolnym do każdego czynu.

— Nawet do morderstwa?

— Do wszystkiego.

— Czy nie domyślasz się prawdziwego powodu jego aresztowania?

— Wiem tylko to co słyszę od ciebie. Nie wiedziałem nawet, że Sjöström tu jest, nie był u mnie.

— A więc cała ta sprawa nie obchodzi cię zupełnie?

Arvid Ankerkrone powstał, podszedł do Kurtza, położył mu ręce na ramiona i patrzył mu prosto w oczy.

— Bracie Holger, trzy razy w życiu byłem słabym i wszystkie trzy razy z powodu jednej i tej samej kobiety.

(Ciąg dalszy nastąpi.)

pilna, bo tam używają sobie dowoli na takich blagierskich wycieczkach.

A. S.

My z naszej strony dziękując szan. korespondentowi za przesłanie nam autentycznej informacji, którą dla wiadomości czytelników i... „Naprzodu” chętnie umieszczamy, przypominamy ogółowi jeszcze raz potrzebę rozpoczęcia walki na tem polu.

Dajcie inspektora szkolnego!

Z Białej piszą do nas:

Na wiecu w Brzezince pod Oświęcimem podniesiono publiczną skargę na Radę szkolną krajową, że od ośmiu miesięcy nie obsadza posady inspektora szkolnego w kresowym okręgu bialskim. Uchwalono też jednomyślnie wezwanie do tejże rady, ujęte w słowa mówcy, radnego powiatowego Ludwika Dobiji: «Dajcie nam inspektora szkolnego, Polaka całą duszą!»

Zbadaliśmy tę sprawę dokładnie i na podstawie otrzymanych wskazówek, przedstawia się ona jak następuje:

Za czasu rządów hr. K. Badeniego wprowadzono zasadę: «nie drażnić Niemców bialskich» — i gwoili nim przeniesiono z Białej starostę p. Piwockiego a dano tu rusina Kurykowskiego. Inspektorem mianowano p. Pelikana.

Ta para gospodarowała w powiecie po «austrijacku», uważając powiat bialski za stan posiadania niemieckiego. Ile na tem ucierpiała sprawa narodowa okazały skutki: zaniedbanie powiatu pod każdym względem, a zwłaszcza szkolnictwa — i rozpanoszenie się hakaty.

Nie było też żadnej rady na to, bo chociaż można było przenieść starostę Piwockiego, nie chciano zrobić tego samego ani z Kurykowskim ani z Pelikanem, lecz trzeba było czekać aż jeden (p. Kurykowski) poszedł przed paru laty w stan «zasłużonego» spoczynku, a drugi (Pelikan), przed 8-ju miesiącami awansował na dyrektora seminarjum.

Po ustąpieniu starosty Kurykowskiego odetchnęli Polacy, a z powodu awansu p. Pelikana, była radość szczerą — ale krótka.

Najpierw bowiem dano na tymczasowego zastępcę, dyrektora tutejszej szkoły niemieckiej Wiśniewskiego, który tyle tylko miał w sobie polskiego, że nazwisko polskie nosił...

Pocieszano się tem, że to tylko «tymczasowo» — jakoż rzeczywiście poszedł p. Wiśniewski przed dwoma miesiącami na inspektora do sąsiedniego Bielska, a to otrzymawszy róż-

Teatr.

„Zręczność i Przekora”. Komedia w jednym akcie wierszem Al. hr. Fredry. — „Ożenić się nie mogę”. Komedia w trzech aktach Al. hr. Fredry. — Debiuty w „Odrodzeniu” Fr. Schönthana.

Wznowieniem dwóch komedji Fredry (ojca) rozpoczął się w ubiegłą sobotę tegoroczny sezon teatru miejskiego. Choć wybór dyrekcji padł na sztuki, należące do szarego tła twórczości autora „Zemsty” i „Ślubów panieńskich”, witamy go jednak z uznaniem, prawdopodobnie bowiem, w miarę wzmaganą się i rozwoju sił personalu, przyjdą po nich doskonalsze i doskonałe dzieła znakomitego komedjopisarza, które wraz z dramatami Juliusza Słowackiego stanowić będą raz na zawsze trwałą i niewzruszoną fundament polskiego repertuaru. O repertuar ten przedewszystkiem, jak mniemamy, chodzić powinno kierownictwu teatralnemu i artystom, on bowiem, gdy odtwarzają słowem, żywym obrazem i gestem to, co ogół widzów i słuchaczy nosi w sercach i umysłach — jednoczy i zespala ich dusze ze zbiorową duszą publiczności; on zapewniamy im życzliwość powszechną, bez której wszelka instrukcja, choćby najartystyczniejsza, ostać się nie może.

Jeden z pierwszorzędných krytyków naszych w obszernem swem i cennem studjum zaliczył „Zręczność i pokorę” do najświetniejszych jednoaktowych fraszek scenicznych Fredry. Nie podzieliłamy jego zdania, choćby dla tego, że autor komedjki, wyposażając ją w bardzo zręczną robotę techniczną, nie wycisnął na niej wszystkich znamion wrodzonego mu talentu i werwy komicznej. Nie można pod żadnym pozorem zestawić jej z takimi

Piekarnia „SPORT”

BOLESŁAWA BROSZKIEWICZA

Z WARSZAWY W KRAKOWIE, (odznaczona Listem pochwalnym na Wystawie kucharskiej w Warszawie). — Produkuje pieczywo WARSZAWSKIE, KIJOWSKIE I WARSZAWSKIE PSZENNE — LUKSU

WE NA MLEKU. NA MLEKU PIECZYWO ZYTNE, ORAZ CHLEB WIEJSKI NA MLEKU CHLEB RAZOWY GRUBY. — IL PŁACI
NULICA SŁAWKOWA HOTEL SASKI I ULICA FLORYANSKA L. 3. — WCHÓD PRZEZ SIEN SKŁADU OBOK WIN CIECHANOWSKIEGO.

KRONIKA

KUPUJCIE TYLKO U CHRZEŚCIJAN!

— **Kalendarzyk kościelny.** We środę Suchy dzień, Januarego z towarzyszaniami i Konstancji męczenniczki; we czwartek Eustachego z towarzyszaniami, Fausty i Zuzanny; w piątek Suchy dzień, Mateusza apostoła i ewangelisty.

— **Kalendarzyk astronomiczny.** We środę wschód słońca o godzinie 5 minut 24, zachód o godzinie 5 minut 45, długość dnia godzin 12 minut 21.

— **Najbliższe posiedzenie Rady miasta** odbędzie się we czwartek dnia 27 bm.

— **Drożyzna w Krakowie przybiera wprost potworne rozmiary.** Wszystkie artykuły najpierwszej potrzeby dochodzą do cen niepraktykowanych nigdzie. Aby żyć taniej, a lepiej, trzeba będzie niedługo wynosić się do Paryża, i Londynu; ta jednak „oszczędność“, dostępna jest tylko dla kapitalistów żyjących z procentu. Co jednak mają robić ludzie pracy żyjący ze szczupłych pensji lub zarobków? Ten problem ekonomiczny zaczyna podnosić się coraz groźniej. Skoro w Krakowie funt mięsa dochodzi do 60 ct. — wiele razy na tydzień może jeść mięso rodzina urzędnika średniej rangi złożona przypuścmy z 5 osób, lub także rodzina lekarza czy adwokata z praktyką nie bardzo rozgałęzioną! A mieszkańca! Plaćć za 4 niewielkie pokoje 900 złr., jest dziś codziennem zjawiskiem. Więc znowu powstaje pytanie: w wielu pokojach może mieszkać rodzina, której roczny dochód nie przenosi 2000 złr., która musi kształcić swoje dzieci!..

Ale najkonsekwentniejszym jest nasz zarząd podatkowy, który rozumuje słusznie, że takie niesłychane ceny może placić tylko bardzo zamożne społeczeństwo, i w tym samym stopniu podnosi podatki. Bo przecież w Krakowie, kto mieszka w 5 pokojach, trzyma kucharkę, a w dodatku ma łazienkę. — musi być krociowym panem, o ile nie jest „rycerzem przemysłu“. W obu wypadkach słusznym jest, gdy placi państwu najwyższe podatki... Za to, nie mamy jeszcze rewolucyi, nie pękają u nas bomby na ulicach, i wojsko nie strzela na przechodniów, kto wie jednak czy i u nas nie wybuchnie niebawem rewolucya... głodnych...

Ceny mięsa podniosły się w Krakowie od niedzieli. Rzeźnicy krakowscy wnieśli do komisariatu targowego nowy cennik, który podnosi: cenę 1 kilograma poledwicy z 2 kor. 40 hal. na 2 kor. 80 hal.; krzyżówki, zrazówki, rostbefu, rozbratli, legawki z 1 kor. 44 hal. na 1 kor. 60 hal.; lejsztuku, plecówki, szpandra razbratlowego z 1

kor. 36 hal. na 1 kor. 56 hal.; mostka, szpandra skrajnego, karkowiny, policka z 1 kor. 28 hal. na 1 kor. 44 hal.

Wobec tak znacznego podwyższenia cen, prezydent miasta Krakowa zwołał konferencyę naczelników wszystkich odnośnych departamentów magistratu, celem przygotowania materiału dla obrad komisji drożyznianej, jaka się ma zebrać w dniach najbliższych.

Z powodu nadzwyczajnego ogólnego podrożenia, Wydział spożywczy Resursy urzędniczej postanowił rozpocząć akcyję zaradczą przeciw groźnej sytuacji dla mieszkańców Krakowa.

— **Z Tow. opieki nad podrzutkami.** W ubiegłym tygodniu odbyło się posiedzenie komitetu Towarzystwa opieki nad podrzutkami pod przewodnictwem nadradcy p. Bujaka. Na posiedzeniu tem prezesowa p. Browiczowa zdała sprawę z dotychczasowej działalności komitetu i przedstawiła stan kasy. Ze sprawozdania wynika, że członków zapisało się 152, a wkładki od nich wyniosły 1035 k. 38 hal. Nadto wpłynęło od pp. Gótzów 200 kor., a z jednorazowych wkładek 249 kor., po strąceniu więc wydatków na druki (70 kor. 14 hal.) stan kasy wyniósł 1414 kor. 24 hal. Przy takich funduszach Towarzystwo nie może jeszcze otwierać domu podrzutków i pierwszej musi przysporzyć sobie środków. Potrzeba więc pomocy naszego społeczeństwa dla urzeczywistnienia humanitarnego dzieła.

Walne zgromadzenie Towarzystwa odbędzie się w pierwszej połowie października.

Złote wesele p. Friedleina. Były prezydent m. Krakowa obchodzić będzie złote wesele we czwartek dnia 2 bm. Ślub p. Friedleina odbył się przed 50 laty w kościele na Bielanach.

— **Asfaltowanie ulic.** Roboty około budowy drogi asfaltowej w ulicy Kolejowej, o ile pogoda pozwala, postępują szybko naprzód. Podkład betonowy jest już prawie na ukończeniu, asfaltowanie dotąd przeprowadzono już od ulicy Niecałej. Również postępuje robota w części ulicy Podwale, od ulicy Karmelickiej po za hotel Krakowski.

Według projektu wszystkie ulice biegnące na około plantacji miejskich, mają otrzymać tor jazdy asfaltowy.

— **Z teatru miejskiego.** Najbliższą nowością teatru będzie sztuka Gorkiego w 4 aktach p. n.: „Barbarzyńcy“. Gorkij wykończył ją przed kilkoma miesiącami i zarówno w Rosyi, jak i zagranicą nie wystawiono jej jeszcze. Teatr krakowski będzie przeto pierwszą sceną, która zapozna publicznosc z utworem głośnego pisarza. Tematu dla sztuki dostarczył Gorkiemu — jak i w utworach poprzednich — życie rosyjskie, to życie specyficzne, nie pozbawione elementu patologicznego, a stanowiącego może

ne emolumenta *ad personam* za usługi oddane hakatystom przez długie lata swego urzędowania w Białej, W uczenie urzędzonej na cześć Wiśn., wzięło udział dwu Polaków, z których jeden wniósł nawet toast na cześć jego bezstronności i sprawiedliwego usposobienia dla obu narodowości w Białej! Nie można tego nazwać nawet toastową grzecznością, gdyż mogła to być chyba ironia lub mijanie się z prawdą. Wiśniowski pracował dla Niemców i wysługiwał się im z krzywdą polskiej narodowości — i za to go wzięli Niemcy do siebie do Bielska i wynagrodzili suto.

Poszedł tedy renegat — i czekano rychło też z rozpoczęciem nowego roku szkolnego nie nadeszłe Rada szk. krajowa nareszcie inspektora, któryby się szczerze zajął podniesieniem zaniedbanego szkolnictwa.

Lecz mija ośm miesięcy od ustąpienia Pelikana, dwa zaś od przeniesienia się Wiśniowskiego do Bielska rok szkolny się zaczął, nominacje i przeniesienia zwyczajne już dokonane, — a powiat biały pozostaje bez inspektora!

Od kilku już miesięcy dopominano się o to w Radzie szkolnej krajowej, interpelowano o to p. inspektora krajowego Zaleskiego, gdy tu przyjeżdżał do Białej, lecz dotychczas bez skutku.

A dlaczego? Odpowiadają na to: »Szukamy człowieka, któryby był biegłym w niemieckim języku!«

Spytać się godzi dlaczego? Wszak powiat biały nie jest powiatem o mieszanej narodowości. Gmin o mieszanej narodowości — i szkół niemieckich jest tylko cztery! I dla tych czterech gmin cierpieć musi gmin przeszło siedemdziesiąt, których połowa niema szkoły żadnej, albo tylko prywatne szkoły zimowe!

Jest to niezaprzeczenie przesadne respektowania niemieckich przybyszów — z oczywistą szkodą polskiej ludności i polskiego szkolnictwa.

Tyle umieć po niemiecku będzie każdy światlejszy nauczyciel, z kwalifikacjami z niemieckiego języka, aby sobie dał rady z czterema niemieckimi szkołami, w których nie będzie uczyć, ale które ma nadzorować.

A po długoletniem macoszem traktowaniu polskiej ludności i polskich szkół przez urzędników nietylko umiejących, ale też «uczających» po niemiecku, należy nareszcie spełnić zadanie, wypowiedziane publicznie na wiecu w Brzezynie: »Dajcie nam inspektora szkolnego, Polaka całą duszą!«

pełnymi kunsztownych blasków drobiazgami, jak „Pan Benet“, „Dwie bliźny“, „Nikt mnie nie zna“ a nawet z konwersacyjną blueta „Świeczka zgasła“. Malując wiernie polską wadę zrzędności i przekory naraz w dwóch osobach, nie nadał każdej z nich odrębnego charakteru. Pan Piotr podobny jest do pana Jana jak dwie krople wody. Oba gderzą tym samym (mniej jednak płynnym i dowcipnym niż zwykle) wierszem; oba kłócą się w tenże sam sposób; oba, wyznając jednakże zasady, wyrażają je niemal jednobrzmiącymi zwrotami mowy. Nużąca monotoność ich długich dyskusji, przerywa tylko kiedy niekiedy słodkie lub harde wystąpienie energicznej Zosi i czupurnego Lubomira, którzy znowu niestety są do siebie bliźniaco podobni. Ztąd płynie trudność subtelnego wykonania zaledwie dwubarwnego obrazka. Dla tego też może pp. Węgrzyn i Fritsche chociaż usilnie starali się o stylowe upostaciowanie dwu bohaterów satyrycznego dyalogu, nie zupełnie sprostałi zadaniu. P. Grabowski, grający kochanka, posiada inteligencję i szcześliwe warunki zewnętrzne, rokujące mu piękną przyszłość teatralną. Głos p. Brodzkiej, odtwarzającej rolę Zofji, zdaje się mutować jeszcze, więc dopiero, gdy dojdzie do właściwego mu brzmienia — jeśli zwłaszcza ustawi go należycie dobry nauczyciel — można będzie coś stanowczego powiedzieć o jej zdolnościach. Dziś zaznaczyć się da jedynie, że interesuje ujmującą powierzchownością.

O ile „Zrzedność i przekora“, pomimo udatnej budowy kompozycyjnej, powoli i leniwo zdąża do końca o tyle trzyaktowa komedia „Ożenić się nie mogę“ leci, pędzi w różnych sytuacyjnych skokach, jakby popychana siłą pary lub elektryczno-

ści. Nie wiem kiedy i pod jaką powstała data, bo mieszczące się w niej aluzje do powstania węgierskiego nie wskazują jej dostatecznie. Łatwo jednak stwierdzić że należy do ostatnich dzieł Fredry, nosi bowiem na sobie widoczne ślady wpływu szkoły Eugeniusza Scribe, jego współpracowników i naśladowców. Wątek jej niema już cech nawpół Molirowskiej, a na wespół rodzimej prostoty. Wklejają go nieustannie sztuczne komplikacje, wywołujące jaskrawe efekty teatralne, jakich Labiche używał z powodzeniem, zwłaszcza przed 1852 rokiem. Dla tego też wielu krytyków zowie „Ożenić się nie mogę“ farsą, gdy w rzeczy samej utwór posiada kilka bardzo dobrych, a nawet wytwornych scen komedjowych, przyczem parę śmiało i wcale niekarykaturalnie narysowanych postaci, które nie powinny być karykaturalnie grane. Na wskrosz zaś sarnacki dowcip Fredry, iskrzący się tęczą pogodnych kolorów, okrywa obcą fakturę tak swojskim urokiem, że wesołej sztuki słucha się z prawdziwym zadowoleniem. I w sobotę słuchaliśmy jej z przyjemnością, nasi bowiem artyści, niemal wszyscy, nie szarżując zwawo nad miarę, komedyę odegrali. P. Bończa stworzył przepyszny typ warszawskiego posługacza sklepowego, przeobrażonego gwałtem na liberyjnego lokaja. P. Szymborski wywiązał się przyzwyczajoną mu roli, niepotrzebnie tylko, a za silnie — po otrzymaniu wiadomości o przybyciu do mieszkania młodej i pięknej kobiety — akcentował erotyczną radość, bo Gdański przecież kocha żonę swoją naprawdę, jest o nią szczerze zazdrosny, a w prostej jego miesz-

czańskiej naturze niema ani odrobiny dokuczliwości. Przyroda i komedyopisarz wyciosali go z jednej bryły. P. Sobiesław grał jak zawsze dystygowanie i wykwiłtnie. Powitano go przy wejściu gromkim oklaskiem. P. Krysińska doskonale odtworzyła panią Gdańską. P. Rutkowska, chociaż debutantka, — a rola Julii zdaje się nie odpowiadać jej temperamentowi — poruszała się ładnie i mówiła poprawnie. P. Leszczyńskiemu łatwo przebaczyłobyś my nieco komicznej przesady, wymagan jej poniekąd przez autora, gdyby się był uchałk teryzował na człowieka czterdziestoletniego. Wszakże Floryan Florek jest „najstarszym“ przyjacielem Gdańskiego, ojca dorosłej i zamężnej córki, nie może zatem zbyt młodo wyglądać. Całość, dobrze ureżyserowana i odpowiednio ukostiumowana, składnie rozwinęła się przed oczami licznie zgromadzonej publiczności.

Prześlicznie przez Zofję Wójcicką przetłumaczone „Odrodzenie“ Schönthana, należy do sztuk najlepiej wystawianych na scenie krakowskiej. Wybórny, wprost wzorowy zespół tworzą w niem: pani Wysocka, oraz pp. Zelwerowicz, Bończa i Sobiesław. Kłiwie erotyczna, a raczej sentymentalna niemiecka komedia, posiadająca jednak niezaprzeczone zalety sceniczności, więc ciesząca się wszędzie wielkiem powodzeniem, dała wczoraj pole popisu dwóm debutantkom: pannie Maryi Luskiniównie (Vittorino) i pannie Elsnerównie (Mirra). O ile o drugiej nie a nie pochlebne go nie da się powiedzieć, o tyle pierwsza wprawiła nas w podziw artystycznym ujęciem i opanowaniem

NAJWIĘKSZY WYBÓR OBRAZÓW I OBRAZKÓW ŚWIĘTYCH. Reprodukcyje znakomitych mistrzów i galeryi z pierwszorzędnych fabryk. DYPLOMY KONGREGACYJNE i MEDALE, MEDALIKI I KRZYŻYKI srebrne i zwykłe. RÓŻANEC, SZKAPLERZE. Korpusy na krzyże od małych do dużych, tanie i droższe, są też artystycznej roboty z kości słoniowej oraz rzeźbione z drzewa. Znakomite świece woskowe. FIGURY święte najrozmaitszej wielkości. Feretry i obrazy do tychże. Oprawia się obrazy w ramy z listew, których posiadam znaczny wybór. Książki do nabożeństwa dla każdego wieku i stanu. Przyjmuje się wszelkie zamówienia w zakres handlu wchodzące.

Kazimierz Zajączkowski w Krakowie — Plac Maryacki Nr. 8

decydująco o tych pełnych zgromy wypadkach, na które patrzy i o których nie przestaje mówić świat cywilizowany. Zarówno „Mieszczanie“, „Na dnie“ jak i ostatnie dzieło Gorkiego: „Barbarzyńcy“ po za właściwościami artystycznymi — nie przestają interesować widza i czytelnika tą cechą, która z nich czyni zwierciadło po gnębionej duszy rosyjskiej. Akcja „Barbarzyńców“ rozgrywa się w małym miasteczku, w tej monadzie życia rosyjskiego, która autorowi „Mieszczan“ nadaje się najszybciej do wiwisekcji satyrycznych; to też i ostatnia sztuka je go, choć nie pozbawiona rysów melancholji i smutku, przesuwają się stale wśród sytuacji zabarwionych wydatnym sarkazmem. Ton ten nadaje całości barwę raczej komedjową. Sztukę Gorkiego spolszczył p. St. Stanisławski.

— **Kradzież z włamaniem** spełniono ubiegłej nocy na Kazimierzu. Nieznani sprawcy, z ulicy Miodowej dostali się do sklepiku z wędlinami koszernymi A. S. Spirya przy ulicy Krakowskiej, rozbili kasę wertheimowską stojącą tuż przy ścianie frontowej i skradli z niej kilka książeczek kasy oszczędności oraz 600 do 700 koron. gotówki. Ze zdobyczą umknęli od strony ulicy Miodowej. O kradzieży poszkodowany zawiadomił dziś rano policję oraz zabezpieczył książeczki kasowe, na które podobno ulokowane są znaczniejsze kwoty.

— **Policja** aresztowała wczoraj na Kazimierzu 30 lat liczącego Władysława Burego, wyrobniaka, który w stanie podpiym stojąc na ulicy, około godziny 9 wieczorem, rzucił kamień brukowy, wagi około 2 klgr. do szynku Waldmana, w gromadkę stojących tam ludzi. Kamień zresztą nie uderzył nikogo. Bury podczas aresztowania stawiał silny opór, wybił jednemu policjantowi ząb a drugiemu połamał czako.

— **Ostrzeżenie dla emigrantów.** Namiestnictwo wydało ostrzeżenie przeciw tow. żeglugi przewozowemu „Zino“, które, podając jako swego pełnomocnika niejakiemu A. Gergolsta w Chiaso w Szwajcaryi — celem pozyskania jak największej liczby pasażerów rozsyła prospekty z przedstawieniem stosunków w San Paulo w Brazylji jako bardzo korzystnych dla emigrantów. Ponieważ takie przedstawienie stosunków nie odpowiada rzeczywistości stanowi rzeczy na miejscu, przeto namiestnictwo ostrzega ludność, aby przez owe prospekty nie dała się namówić do tej emigracji.

— **Licytacja materiału z rozebranych nagrobków** na cmentarzu miejskim odbędzie się dnia 29 bm. w kancelaryi zarządu cmentarza miejskiego, o godz. 10 przed południem. Cena wywołania będzie podana na miejscu przed liudniem. Wadjum wynosi 10 koron. Warunki licytacyjne mogą być przejrzane w biurze ekonomatu miejskiego między godz. 11 a 2 przed południem.

rol. Zarzucilibyśmy jej jedynie, że w inteligentnej swojej dykei zbyt często nadużywa wysokich tonów, gdy posiadając dźwięczne, jasne i czyste medium — mogłaby niem śmiało wyrazić całą skalę uczuć i wrażeń bez zbytecznego podnoszenia głosu. Harmonia techniki zyskałaby na tem wiele. Zato kreacja jej, jako aktorsko-literackie pojęcie zadania, posiada przymioty, które dostrzedz się dają tylko u skończonych i bardzo utalentowanych artystek. Panna Luskówna umie nie tylko grać i mówić, ale także i słuchać. Wciela się całą duszą w odtwarzaną postać, unikając wszelkiej maniery. Czuje i myśli myślami i uczuciami młodzieńczego bohatera, a myśli jego i uczucia odbijają się nieustannie w jej oczach i w każdym drgnieniu jej twarzy, przyczem... „nie zgrywa się“ wcale. Zachowuje ciągle szczerą i prostą, jakiejś rolę wymaga. Nie zamierza ani podbijać, ani kokietować publiczności, nie chce również popisywać się przed znawcami teatralnymi skutecznością swoich środków. Słowem, pierwszy to w obecnym sezonie debiut, którym dyrekcja teatru poszczycić się może i z którego prawdopodobnie wyciągnie korzyść, wprowadzając debiutantkę do personelu teatralnego, jako siłę niepowszedniego znaczenia.

Zygmunt Sarnecki.

Repertuar teatru miejskiego.

Wtorek „Zrzedność i przekora“ kom. w 1 akcie wierszem Al. hr. Fredry. „Ożenić się nie mogę“ kom. w 3 akt. Al. hr. Fredry.

Środa: „Oj młody, młody!“ krot. w 4 akt. Al. hr. Fredry (syna) ceny niższe.

Czwartek: „Tamten“. sztuka w 5 aktach Maszkoffa.

Piątek teatr zamknięty.

Sobota: „Barbarzyńcy“ Sztuka w 4 akt. M. Gorkiego (nowość.)

Niedziela: „Ach to Zakopane“ krotoczwila w 3 aktach Kraatza, zlokalizowana przez A. Walawskiego.

— **Wybór posła do Rady państwa na miejsce śp. Rottera**, odbędzie się prawdopodobnie wyjątkowo spokojnie, o ile socjaliści nie wystąpią z własnym kandydatem. Stronnictwo liberalne nie zgodziło się wprowadzić jeszcze co do osoby kandydata, zdaje się jednak, że wybór padnie na dyrektora Soltysika, który też niezawodnie będzie miał wszystkie szanse za sobą. Jeżeli nas nie mylą nasze informacje, konserwatyści nie wystąpią z własną kandydaturą. P. dyr. dr. Staniszewski, który w pierwszej linii byłby postawionym, nie okazał wcale ochoty przyjęcia mandatu.

Jeżeli socjaliści wezmą udział w walce wyborczej, ich kandydatem będzie dr. Marek, który oczywiście zjednoczyłby głosy żydowskie. W takim razie, konserwatyści byłiby wprost zmuszeni poprzeć p. dyr. Soltysika, który też niezawodnie odniósłby świetne zwycięstwo. — Gdyby p. Soltysik w żaden sposób nie dał się skłonić do przyjęcia kandydatury, — stronnictwo liberalne postawi zapewne kandydaturę p. Michała Konopińskiego redaktora „N. Reformy“.

Wogóle niema wcale zbytku kandydata, gdyż nikt nie chce podejmować trudów walki wyborczej dla uzyskania mandatu na parę miesięcy. Tyle bowiem będzie jeszcze trwała sesja Rady państwa.

**KUPOJCIE TYLKO U CHRZEŚCIJAN!
NAJTAŃSZY SKŁAD FORTEPIANÓW
W. BARABASZ
Dom W-go J. F. Fischera.
Kraków, Rynek Nr. 38 I p. Linia A.—B.**

— **Kronika lwowska.** (Od nasz. kor.) Rekollekcje dla księży obrz. łac. odbędą się w seminarium kleryków we Lwowie w dniach od 24 do 28 września.

— **Generał OO.** Zmartwychwstańców, ks. Jan Kasprzycki przybył w sobotę do Lwowa. Ks. Kasprzycki, jak wiadomo, podróżuje celem wizytacji domów zakonnych. Do Lwowa przybył zwiedziwszy zakony w Wiedniu i w Krakowie.

— **W sobotę w kościele OO.** Dominikanów odbył się ślub Anny hr. Szembekówny, córki Zygmunta i Klementyny z hr. Dzieduszyckich a wnuczki śp. Włodzimierza hr. Dzieduszyckiego z p. Antonim Górskim, synem śp. Jana i Marji z hr. Łubieńskich, właściciela dóbr Wola Peńkoszewska w gub. warszawskiej. Ślubu udzielił O. Michał Mycielski T. J.

W poniedziałek odbyło się w Wydziale kraj. posiedzenie sekcji stałej krajowej komisji spraw rolniczych, oraz zaproszonych kilku leśników. Kilka godzin poświęcono obradom nad projektem zmiany planu nauki i nowych przepisów dla uczniów krajowej szkoły gospodarstwa lasowego. Poczyniono niektóre zmiany i poprawki w poszczególnych paragrafach i wyrażono jednomyślną opinię, aby szkoła ta pozostała nadal szkołą typu średniego.

— **Dyrekcja lwowskiego teatru ludowego** zamierza urządzić przedstawienia na cele dobroczynne w każdy wtorek tygodnia, przeznaczając 1/3 części brutto dochodu na beneficjentów. Pierwsze przedstawienie na dochód Tow. młodz. polskiej we Lwowie odbędzie się wtorek 18 bm. Odegraną zostanie komedja Aleks. hr. Fredry „Damy i Huzary“.

— **Zjazd polskich górników.** Komitet przypomina, że termin nadsyłania wkładek oznaczony jest najpóźniej do dnia 21 bm. i że tylko zgła-

szający się we właściwym terminie będą mogli korzystać w pełni z praw uczestnika Zjazdu. Osoby które dotąd nie otrzymały zaproszeń na Zjazd, a chciały w nim uczestniczyć, zechcą się zwrócić do sekretarza Komitetu, inż. A. Łukaszewskiego, Lwów, ul. Milkowskiego 7.

— **„Odsiecz Wiednia“ w Warszawie.** W teatrze Wielkim w Warszawie odegrano w sobotę po raz pierwszy obraz dramatyczny Wincentego Rapackiego p. t. „Odsiecz Wiednia“. odznaczony w r. 1883 pierwszą nagrodą na konkursie krajowym. Z powodu wystawienia tej sztuki w Warszawie, „Kur. Warsz.“ zamieścił następującą notatkę: „Sztuka była dotychczas zabroniona, bo cenzorom zdawało się niezawodnie, że skoro król Jan ukazuje się na scenie, nastąpi trzęsienie ziemi lub coś w tym rodzaju. Nie zadrżała ziemia. Publiczność wysłuchała w rzeźnym nastroju opowiadania o dawnych, dobrych czasach i rozeszła się spokojnie do domu.“

Zbrojne starcie z wojskiem.

Jak donosi „Warsz. Dniew.“ we wsi Krępa w pow. Ilzickim pięciu ludzi uzbrojonych w rewolwery mauzerowskie i bomby napadło na sklep monopolowy i zabrali 8 rb. 35 kop. oraz wódkę. W pogoń za nimi rzucili się strażnik i pięciu dragonów. Uciekający wpadli do lasu i stamtąd zaczęli strzelać do jezdnych, nabijając jeden rewolwer po drugim. Dwóch z nich ujęto; trzej korzystając z zapadłego mroku i gęstego lasu, zdołali umknąć; jeden z nich ranny. Dwaj ujęci — pisze „Warsz. Dniew.“ — okazali się głównymi agitatorami; zwłaszcza słychać jeden z nich, niejaki Jakiewicz, należący do bojowej drużyny organizacji rewolucyjnej, który nie mało ludzi już wysłał na tamten świat.

Podczas wymiany strzałów, kula przebija na wylot kolano dragonowi Mazurowi. Inny dragon padł razem z koniem, rannym w głowę, lecz zaraz wstał, siadł na tegoż konia i prowadził dalej walkę. Zraniony został jeszcze jeden koń dragonski, a inny zabity kilku kulami.

Oprócz dwóch ujętych, zdobyto: dwie napełnione bomby z lontami, kilka garści naboju do rewolwerów różnych systemów, rewolwery oraz mnóstwo proklamacyj rewolucyjnych.

Podczas wymiany strzałów zginął niewiadomo od czyjej kuli właściciel, pracujący w swoim ogródku, zdala od miejsca walki.

Według słów naocznych świadków, kule lały, jak grad, i grzmiała taka kanonada, jakby walczyły całe oddziały.

— **Masowe otrucie.** Jak donoszą do pism warszawskich, w Tomaszowie Rawskim zaszedł w d. 15 bm. straszny wypadek. Mianowicie odbywały się tam chrzciny u jednego z fabrykantów. Zebranych było 50 osób. Po spożyciu ryb w wszystkich biesiadników w kilka godzin wystąpiły ostre objawy otrucia. Wezwano pomocy wszystkich w mieście lekarzy, dla wielu jednak przyszła za późno; dnia następnego dziewięciu zmarło w męczarniach, osierocając po większej części liczne rodziny, wielu leży w agonji, reszta, jak się zdaje, będzie uratowana.

Jak utrzymują, rondel, w którym rybę gotowano, był czyszczony jakimś specyfikiem, za wierającym substancją trującą, która się dostała do ryb.

— **Zamiast więźniów... manekiny.** Jak donosi „Wieczorniaja Zaria“, z więzienia Butyńskiego w Moskwie zbiegło 12 przestępców politycznych. Podobno ucieczka dokonana była już przed kilku dniami, lecz więźniowie wprowadzali w błąd administrację więzienną, kładąc w łóżkach zbiegów — manekiny.

— **Aresztowanie szpiega rosyjskiego.** Z Lignicy donoszą, że ów aresztowany tam podczas manewrów cesarskich, Galicjanin, nazywa się Paweł Bartman; aresztowano go pod zarzutem szpiegostwa wojskowego. Znalaziono przy nim liczne plany i rysunki, jakoteż znaczną kwotę pieniędzy austriackich i faneuskich. Bartman służył niegdyś w pułku galicyjskim jako porucznik i skazany został przez sąd wojenny w Wiedniu w r. 1897 za szpiegostwo na 3 i pół roku ciężkiego więzienia, a w roku 1903 za wymuszenie, połączone z szpiegostwem znowu na 3 i pół roku ciężkiego więzienia. Wyrządził on Austrii szkodę na kilka milionów, a zaledwie wyszedł z więzienia, rozpoczął szpiegować w Niemczech.

— **Bielencow zabity przez rewolucjonistów!** O sprawie pamiętnego napadu na bank w Moskwie, Bielencowie, którego niezwykła ucieczka z wagonu wywołała powszechną sensację,

MIODOSYTANIA Kazimierza Robackiego

MIÓD STOŁOWY LEKKI, BUTELKA 50 CT.
MIÓD STOŁOWY MOCNY, BUTELKA 60 CT.
MIÓD WYTRAWNY . . . BUTELKA 70 T.

MIÓD KURACYJNY . . . BUTELKA 80 CT.
MIÓD ESSENCYA . . . BUTELKA 1 ZŁR.
MIÓD KOPOWIEC, BUTELKA 1 ZŁR. 20 CT.

MIÓD KASZTELANSKI BUT. 1 ZŁR. 80 CT
MIÓD BERNARDYNSKI — BUTELKA 8 ZŁR.
MALINIAKI — WISNIAK . . . R

założona w r. 1846
Kraków ul. Sławkowska 26, poleca

Biuro Informacyjne

„Polskim Związku Niewiast Katolickich“

pod kierownictwem p. W. Jawornickiej
w Krakowie, Rynek „Pałac Spiski“ 34.

W wszelkich informacjach rodzicom chcącym kształcić córki we wszystkich pensjonatach, klasztorach i średnich zakładach naukowych w Krakowie, oraz pannom mającym zamiar uczęszczać na Uniwersytet Kursa Im. A. Baranieckiego, Kursu ogrodniczego, gospodarczego, dyktando, Szkoły robót i rzemiosł, Szkoły handlowej i t. d. — Poleca także odpowiednie mieszkania

Każek mieć będzie od jesieni własny swój Internat. Kobiety udziela się po otrzymaniu znaczków pocztowych w kwocie 1. — kor. (40 kop., 1 marka). 1667 10

Wymowa kuracja dla chorych na płucę
Pierwszorzędny zakład. Główny oddział po cenach umiarkowanych, poboczny dla mniej zamożnych.
Szpital pruski **Görbersdorf**
Stacja kolejowa Friedland, Długi Wrocław.
Ordyn. Dr. v. Hahn
Konsultacje gratis w zarządzie.

Największy Zakład Pogrzebowy Jana Wolnego

Główny skład i fabryka trumien ul. ś. Tomasza
(przy placu Szczepańskim). Telefon Nr. 581. Filja ul. Kopernika 1.

Urząd pogrzebowy dla wszystkich stanów, załatwia sam wzywanie formalności, uchylając pozostałej rodzinie wszelkich trudów i niebezpieczeństw, które podejmuje się przewozić do wszystkich krajów Europy

Właściciel KATAKUMBY, odstępuje miejsca pojedyncze na różne czasy, lub przyjmując zwłoki do tymczasowego przechowania

WAGA. Niektórzy z przedsiębiorców krakowskich ogłaszają się, iż posiadają własny wyrób trumien, co jest niezgodne z prawdą, gdyż żaden z nich nie ma fachowego uzdolnienia, a tem samem i trumien wyrabiać nie wolno, a tylko ja jako majster stolarski prawo to mam i faktycznie trumny wyrabiam.

Łączki cygaretkowe „Noris“ Wata chemicznie czysta, są w powszechnem użyciu.

W związku z tą okolicznością, że do ich wyrobu używam najlepszej bibułki, zrobionej z włókien rośliny Chmiel „le Houblon“.

Wszystkie tak klejone, jak i nieklejone (maszynowe). Nadają się do wszelkich szlachetniejszych tytoni. Smak ich jest łagodny — dym chłodny, nie sprawiają pieczenia w krtań i na języku.

Wolontariuszy tutek klejonych polecam: „Le Houblon-Norisz“ wata. Są one wyborne. — Każdy palący tytoni, chcąc uniknąć zatrucia nikotyną, winien palić tylko w cygaretkach „Noris“, z watą „Salvesol“ — pochłania ona nikotynę, a usuwa jej szkodliwe działanie. 10 cygaretek szklanych kor. 20 hal. Pakietek waty „Salvesol“ 30 lub 60 hal.

Podaję do wiadomości Rodziców, że z początkiem bieżącego roku nowego otwieram przy prywatnem seminaryum nauczycielskiem

Kurs przygotowawczy

Przedmiotów, które dla braku odpowiedniego wieku lub przygotowania nie mogą wstąpić do seminaryum

Do klasy I-ej Szkoły ćwiczeń

Przyjmuję dzieci od lat 6, za opłatą 6 kor. miesięcznie. Godziny nauki — 12 przed południem. Wpisy na kurs przygotowawczy i do szkoły trwają do 20 b. m.

Sebalda Münnichowa,
Starowisłna 13, II p.

Rynek wyrobów włóknianych w Ketach i E. Zajacek i Lankosz

z siedzibą w Krakowie Linia A-B, 44, we Lwowie Teatrulna 1. 3, filja sprzedawczą w drobiazgu 1979 0

Ochrona Kobiet!

Książka bardzo ważna dla każdej rodziny i kobiety przez lekarza dla kobiet Dra Hartmanna wysła dyskretnie za nadesł. 90 hal. w markach Oskar Fischer, Dresden Postamt 19. 19

Rząd uprawn. szkoła gry fortepianowej
przyjmuje jeszcze wpisy do 20 b. m. Udziela też lekcyj po za domem.
Adela Fischer, ś. Jana 3. 2048 2

C. k. austriackie koleje państwowe.

Wyciąg z Rozkładu Jazdy

waznego od 1 maja 1906 roku.

Jazda z Krakowa i z Podgórze: Przyjazd do Krakowa i do Podgórze

4.30 rano pociąg osobowy Nr. 31 z Krakowa
4.47 rano pociąg osobowy Nr. 1032 z Podgórze-Płaszowa
4.53 rano pociąg osobowy Nr. 1032 z Podgórze przyst. do Oświęcimia przez Podgórze, Płaszów, Skawina; połączenia: w Spytkowicach do Wadowic, Alwernii i Sierszy Wodnej, w Oświęcimiu do Wiednia i Wrocławia.
6.43 rano pociąg pospieszny Nr. 3 z Krakowa
6.50 rano pociąg pospieszny Nr. 3 z Podgórze-Płaszowa do Podwoleczyk i do Ickan; połączenia: w Tarnowie do Stróż, stąd do Jasła, Nowego Sacza, Orłowa, Koszyc i Budapesztu, (przyjazd 9.55 wieczór) w Rzeszowie do Jasła a stąd do Nowego Zagórza, Chyrowa.
8.10 rano pociąg osobowy Nr. 15 z Krakowa
8.22 rano pociąg osobowy Nr. 15 z Podgórze-Płaszowa do Lwowa; połączenia: w Dębicy do Tarnobrzega, Nadbrzezia i przez Rozwadow w kierunku Przeworska; w Przeworsku do Tarnobrzega.
8.30 rano pociąg mieszany Nr. 411 z Krakowa
8.46 rano pociąg mieszany Nr. 411 z Podgórze-Płaszowa do Wieliczki:
8.40 rano pociąg osobowy Nr. 6211 z Krakowa do Kocmyrzowa i do Mogiły
9.02 przed poł. pociąg osobowy Nr. 41 z Krakowa
9.17 przed poł. poc. osob. Nr. 1012 z Podgórze-Paszowa
9.24 przed poł. poc. osob. Nr. 1012 z Podgórze przyst. na linie transwersalnej przez Podgórze Płaszów, Skawinę, Suchę, w Kalwarii do Wadowic i Bielska; w Suchej do Żywca i Zwardonia, Chabówce do Zakopanego, w Nowym Saczu do Orłowa, Koszyc i Budapesztu. od 1. maja do 24 czerwca i od 16 września do 30 kwietnia 1906 z Krakowa do Zakopanego wóz wprost przechodzący pierwszej i drugiej klasy.
11.00 przed poł. poc. osob. Nr. 13 z Krakowa
11.12 przed poł. poc. osob. Nr. 13 z Podgórze-Płaszowa do Podwoleczyk i do Ickan; połączenia w Tarnowie do Stróż, stąd do Jasła, do Nowego Sacza, Orłowa, Koszyc i Budapesztu; w Rzeszowie do Jasła a stąd do Nowego Zagórza, Chyrowa, Stryja.
1.15 po poł. poc. osob. Nr. 33 z Krakowa
1.30 po poł. poc. osob. Nr. 1034 z Podgórze-Płaszowa
1.38 po poł. poc. osob. Nr. 1034 z Podgórze przystanku do Suchy i Oświęcimia przez Podgórze, Płaszów, Skawinę; połączenia w Kalwarii do Wadowic i Bielska, w Oświęcimiu do Wiednia i Wrocławia.
1.30 po poł. poc. miesz. Nr. 461 z Krakowa
1.47 po poł. poc. miesz. Nr. 461 z Podgórze Płaszowa do Wieliczki:
1.45 po poł. poc. osob. Nr. 6213 z Krakowa do Mogiły i Kocmyrzowa
2.49 po poł. poc. posp. Nr. 5 z Krakowa do Lwowa; połączenia w Tarnowie do Stróż, stąd do Jasła i do Nowego Sacza, w Rzeszowie do Jasła a stąd do Nowego Zagórza, Chyrowa, Stryja.
3.00 Pociąg osobowy sezonowy nr. 49 z Krakowa.
3.12 Pociąg osobowy nr. 1020 z Podgórze-Płaszowa.
3.19 Pociąg osobowy nr. 1020 z Podgórze przystanku do Zakopanego i Rabki kursuje od 25 czerwca do 15 września włącznie z wozami wprost przechodzącymi I, II, i III klasy z Krakowa do Zakopanego i Rabki.
3.15 po poł. poc. osob. Nr. 25 z Krakowa
3.25 poc. osob. Nr. 25 z Podgórze Płaszowa do Słotwiny
6.15 wiecz. poc. osob. Nr. 19 z Krakowa
6.25 wiecz. poc. osob. Nr. 19 z Podgórze Płaszowa do Stróż, połączenia w Stróżach do Nowego Sacza
7.40 wiecz. poc. miesz. Nr. 463 z Krakowa
7.51 wiecz. poc. miesz. Nr. 463 z Podgórze-Płaszowa do Wieliczki
8.00 wiecz. poc. osob. Nr. 45 z Krakowa
8.13 wiecz. poc. osob. Nr. 1016 z Podgórze-Płaszowa
8.20 wiecz. poc. osob. Nr. 1016 z Podgórze przystanku na linie transwersalnej przez Podgórze-Płaszów, Skawinę, Suchę, połączenia w Skawinie do Oświęcimia i stamtąd do Wiednia, w Kalwarii do Wadowic, w Nowym Saczu do Orłowa, Koszyc i Budapesztu, w Zagorzach do Gorlic.
8.05 wiecz. poc. osob. Nr. 6215 z Krakowa do Kocmyrzowa
8.38 wiecz. poc. posp. Nr. 1 z Krakowa do Ickan Bukaresztu, Konstancji a stąd w czwartki i niedziele okretem do Konstantynopola.
9.00 wiecz. poc. osob. Nr. 17 z Krakowa
9.10 wiecz. poc. osob. Nr. 17 z Podgórze-Płaszowa do Podwoleczyk i Ickan
10.55 wiecz. poc. osob. Nr. 11 z Krakowa
11.05 w nocy poc. osob. Nr. 11 z Podgórze-Płaszowa do Podwoleczyk i do Ickan; połączenia: w Bierzanowie do Wieliczki, w Tarnowie do Stróż, stąd do Jasła do Nowego Sacza, Orłowa, Koszyc i Budapesztu; w Dębicy do Tarnobrzega, Nadbrzezia i przez Rozwadow w kierunku ku Przeworsku; w Rzeszowie do Jasła, a stąd do Nowego Zagórza, Chyrowa i w Przeworsku do Tarnobrzega.
11.52 w nocy pociąg osobowy nr. 47 z Krakowa.
12.04 w nocy poc. osob. nr. 1022 z Podgórze-Płaszowa
12.09 poc. osob. nr. 1022 z Podgórze przystanku do Nowego Sacza przez Podgórze-Płaszów, Skawinę, Suchę, połączenia w Skawinie do Dworów, w Suchej do Żywca i do Zwardonia, w Chabówce do Zakopanego, w Nowym Saczu do Orłowa, Koszyc i Budapesztu. Z Krakowa do Zakopanego kursują wozy wprost przechodzące.

4.20 rano poc. osob. Nr. 12 do Podgórze-Płaszowa.
4.42 rano poc. osob. Nr. 12 do Krakowa z Podwoleczyk i Ickan; połączenia w Rzeszowie od Jasła, w Tarnowie od Jasła i od Orłowa;
5.45 rano poc. osob. Nr. 1017 do Podgórze przystanku
5.52 rano poc. osob. Nr. 48 do Podgórze-Płaszowa
6.07 rano poc. osob. Nr. 48 do Krakowa z linii transwersalnej przez Suche, Skawinę, Podgórze, Płaszów
6.41 rano poc. posp. Nr. 2 do Podgórze-Płaszowa
6.50 rano poc. posp. Nr. 2 do Krakowa z Ickan; połączenia w środy i niedziele przez Konstancję z Konstantynopola (okretem do Konstancji) codzień od Bukaresztu.
7.19 rano poc. osob. Nr. 412 do Podgórze-Płaszowa
7.30 rano poc. osob. Nr. 412 do Krakowa z Wieliczki
7.40 rano poc. osob. Nr. 6212 do Krakowa z Kocmyrzowa i Mogiły
7.45 rano poc. osob. Nr. 1033 do Podgórze przystanku
7.53 rano poc. osob. Nr. 1033 do Podgórze-Płaszowa
8.10 rano poc. osob. Nr. 32 do Krakowa z Oświęcimia i Suchy; połączenia w Oświęcimiu do Wiednia i Krakowa, w Spytkowicach od Suchej, Wadowic, w Kalwarii od Wadowic;
8.32 rano poc. osob. Nr. 18 do Podgórze-Płaszowa
8.45 rano poc. osob. Nr. 18 do Krakowa z Podwoleczyk i z Ickan; połączenia w Tarnowie od Nowego Sacza — Stróż
10.28 rano poc. mieszany Nr. 1061 do Podgórze przystanku
10.35 rano poc. miesz. Nr. 1061 do Podgórze-Płaszowa z Oświęcimia; połączenia w Oświęcimiu do Wiednia i Wrocławia, w Podgórze-Płaszowie od Krakowa i Lwowa
11.22 przed poł. poc. miesz. Nr. 462 do Podgórze-Płaszowa
11.35 przed poł. pociąg miesz. Nr. 462 do Krakowa z Wieliczki;
1.05 po poł. pociąg osob. Nr. 6214 do Krakowa z Kocmyrzowa i Mogiły;
1.17 po poł. poc. osob. Nr. 14 do Podgórze-Płaszowa
1.30 po poł. poc. osob. Nr. 14 do Krakowa z Lwowa; połączenia w Rzeszowie od Jasła, w Dębicy od Przeworska przez Rozwadow, od Nadbrzezia, w Tarnowie od Orłowa, Nowego Sacza, Jasła i Stróż
1.47 Poc. os. sezonowy nr. 1013 do Podgórze przystanku
1.52 Poc. os. sezonowy nr. 1013 do Podgórze-Płaszowa.
2.04 Poc. os. sezonowy nr. 44 do Krakowa.
Zakopane i Rabki kursuje od 25 czerwca do włącznie 15 września.
2.24 po poł. poc. posp. Nr. 6 do Krakowa z Lwowa;
4.17 po poł. poc. osob. Nr. 1011 do Podgórze przystanku
4.25 po poł. poc. osob. Nr. 1011 do Podgórze-Płaszowa
4.40 po poł. poc. osob. Nr. 42 do Krakowa z linii transwersalnej przez Suche, Skawinę, Podgórze-Płaszów, połączenia w Zagorzach, w Gorlic, w Jasle od Rzeszowa, w Chabówce od Zakopanego w Suchej do Zwardonia, w Kalwarii od Bielska, Wadowic.
6.12 wiecz. osob. Nr. 16 do Podgórze Płaszowa
6.25 wiecz. poc. osob. Nr. 16 do Krakowa z Podwoleczyk i z Stanisławowa połączenia w Przeworsku od Tarnobrzega, w Tarnowie od Nowego Sacza, Stróż, od Nowego Zagórza, Jasła przez Stróż, w Bierzanowie od Wieliczki.
7.10 wiecz. pociąg osob. Nr. 6216 do Krakowa z Kocmyrzowa
8.55 wiecz. osob. Nr. 1035 do Podgórze przystanku
9.00 poc. osob. wiecz. Nr. 1035 z Podgórze-Płaszowa.
9.12 wiecz. osob. Nr. 44 do Krakowa z Oświęcimia połączenia w Oświęcimiu do Wiednia i Wrocławia; w Spytkowicach od Sierszy Wodnej, Alwernii.
9.31 wiecz. poc. posp. Nr. 4 do Podgórze-Płaszowa
9.38 wiecz. poc. posp. Nr. 4 do Krakowa z Podwoleczyk i z Ickan; połączenia w Przeworsku od Tarnobrzega, w Rzeszowie od Jasła, w Dębicy od Przeworska przez Rozwadow od Nadbrzezia i Tarnobrzega, w Tarnowie od Budapesztu (odjazd 7 rano) Koszyc, Nowego Sacza, Stróż, Nowego Zagórza, Jasła przez Stróż
10.35 wiecz. osob. Nr. 24 do Podgórze-Płaszowa
10.45 wiecz. osob. Nr. 24 do Krakowa z Rzeszowa połączenia w Rzeszowie od Jasła, w Dębicy od Rozwadowa, Nadbrzezia i Tarnobrzega, w Tarnowie od Orłowa, Nowego Sacza, Stróż, Nowego Zagórza, Jasła przez Stróż
10.41 wiecz. osob. Nr. 1021 do Podgórze przystanku
10.47 wiecz. osob. Nr. 1021 do Podgórze-Płaszowa
11.00 w nocy poc. osob. Nr. 46 do Krakowa z Nowego Sacza przez Suche, Skawinę, Podgórze-Płaszów; połączenia w Nowym Saczu od Budapesztu, Koszyc, Orłowa, w Chabówce od Zakopanego, w Kalwarii od Bielska i Wadowic.

Obrazy olejne i rodzajowe

po cenach bardzo niskich. — E. LEICHT, Kraków ulica Pijarską, przy bramie Flaryjańskiej, poleca wielki wybór rąm własnego wyobur. — a starszą firmą w tym zawodzie ku założoną w 1866 r.

W zakładzie gimnastycznym (miej. szwedzkiej) Jadwigi Mayówny

ul. św. Tomasza 1. 18 I p. rozpoczyna się z dnem 15 b. m. gimnastyka lecznicza, oraz wpisy na gimnastykę zbiorową zdrowotną między godziną 3—5ta po południu.

Hala Rybna w Krakowie Mały Rynek

poleca na bieżący tydzień w jak największym wyborze i po cenach najprzystępniejszych

Ryby morskie, ryby rzeczne konserwy marynaty etc.

Zamówienia na prowincję odwrotnie za zaliczką.

Darmo i opłatnie

Otrzyma każdy próbkę słynnego w świecie Meinla „Maltin Kakao“ kto wypełni niżej uwidoczony formularz i prześle go firmie Juliusz Meinl Wiedeń VII. Neustiftgasse 28 lub jednej z Filij wyżej wymienionej firmy 2019

Filia Kraków, Rynek gł. 1. 30 Linia C-D.

Zamówienie.

Proszę mi przysłać próbkę Pańskiego „Maltin Kakao“

Nazwisko

Miejsce zamieszkania

Poczta Kraj

WYŻSZE KURSA DLA KOBIET

im. A. BARANIECKIEGO

istniejące od roku 1868

z trzema wydziałami: literackim, przyrodniczym i artystycznym. Początek roku po raz drugi nie od 15-go ale od 1-go października. Programy przysła za zwrotem tylko kosztów pocztowych księgarnia Wgo Gedethnera w Warszawie. Korespondencyjne kursów załatwia sekretarka H. Tomaszewska w Krakowie, ulica Karmelicka L. 36.

Dyrektor Józef Rostafiński.

Francoiszek Tumidalski

majster kamieniarski w Dębniku l. 91, p. Krzeszowice

podje muje się wszelkich robót marmurowych, pomników, tablic z napisami, kropielnic, szczytów, progów do budowy i t. p. — Jedyńia główny wyrob posadzki i stopni marmurowych. — Dostarcza odmian marmurowych, na mozaiki, posiadając własne łomy marmurowe, przyjmuje wszelkie zamówienia w najprzystępniejszych cenach. 6714

Smierć pluskwom!

Najlepsze środki do wytępienia pluskw w „Ting Ting“, Tynkturę Hartmana i Olin.

Środki owadogubne

Zacherlin, Proszek Andela Dalmatin, Boraks i w. i. polecają

Reim i S-ka

Rynek, Kraków, Linia — A. B.

Inteligentny starszy pomocnik handlowy, około lat 40, znajduje umieszczenie w większym interesie. Bliższa wiadomość w Admin. „Głosu Nar.“ 2050 4

P. J. Nauczyciele

Wysoki dochód osiągnąć mogą przez udzielanie informacji, urzędnikowi, który do odnośnych wiadomości zjeżdżał będzie. — Zgłoszenia pod „Asekuracja“ przyjmuje „Agencja handlowa“ Bolesława de Dahlke, Kraków-Dębni. 2000 2 15

Zakład ogrodniczy

św. Józefa dla osieroconych chłopców

w Krakowie, ulica Karmelicka 66.

Stacja kolei elektrycznej.

Telefon. No 112.

Poleca na obecną porę

Szczepy i krzewy owocowe, krzewy ozdobne, cebulki i kłącze kwiatowe. Wielki wybór roślin doniczkowych, kwitnących liściastych i dekoracyjnych. Przyjmuje zamówienia na bukiety, wieńce i wszelkie roboty w zakresie kwieciarstwa wchodzące jak: kosze, żarzniki, wyroby fantazyjne, ubrania stołów. Wszelkie dekoracje roślinami doniczkowymi. Wykonane ściśle na oznaczony czas.

Wysyłki na prowincję odwrotnie.

50 000 Dziędek jabłoni i grusz 1000 szt. 20 K.
5000 - pigwy 1 roczne 1000 25 "
100.000 kłęcz konwoli do sadzenia 1000 szt. 3 Korn.
Konwale do sadzenia 1000 szt. 5 Korn.

Szczepy owocowe.

Jabłonie, Grusze, Śliwki, Wiśnie i Czerechy, wysokopienne, półpienne i karłowe, cztero i pięcioletnie w doborowych gatunkach, bogate w korzenie i silne korony, prowadzone znakomicie wysokopienne za Sz. 1 Kor. 10 Szt. 9-50, 100 Szt. 85 Koron. karłowe " " 1-60, 10 " 15 Koron.

Śliwki węgierki za Szt. 1.60, 10 Szt. 15 Koron.

Drzewa i krzewy ozdobne jak:

Cratagus szczepione, Akacje kuliste, Kasztany i wiele innych po najniższych cenach.

Cebulki i kłącze kwiatowe:

Hiacynthy białe, różowe, czerwone, żółte, niebieskie i fiołkowe tylko w najlepszych i najpewniejszych gatunkach Szt. od 15 do 36 h. Tulipany pojedyncze i pełne wczesne i późne w najnowszych i najlepszych odmianach, w rozmaitych kolorach i odmianach, Szt. od 8 — 20 hal.

Krokusy Szt. 5 hal. Narcyze pełne Szt. 10 h., pojedyncze 6 h. Nasiona warzyw: Pietruszka krótka i długa 1 Kg. 1-50 K. Marchew półdługa Nymtejska 1 Kg. 3 Kor. Buraki egipskie 1 Kg. 1 Kor. 80 h.

Przy większym odbiorze udzielamy listownie bliższych wiadomości i znacznie niższe ceny. 2047 0

EPILEPSYA.

Kto cierpi na padaczkę, kurcze i inne nerwowe przypadłości, niech zażąda o tem broszury. Do nabycia darmo i opłatnie przez Privil. Schwaesen-Anotheke. Frankfurt a. M.

Posadę za kaucją

Otrzyma panna lub wdowa (do lat 30 wieku) w pierwszorzędnym handlu. — Posada odpowiedzialna — przeto kaucją 5 do 6 tysięcy koron jest wymagana. Zgłoszenia pod: „Odpowiedzialne zajęcia“ — przyjmie Administracja „Głosu Narodu“ 2063 1

Kupie niewielką parcelę budowlaną w Krakowie. Zgłoszenia: 2069 3

Ludwikowski ul. Starowislna 21 II. piętro.

Powróciłam z wakacyj

i rozpoczynam naukę kroju systemem francuskim i najnowszym wiedeńskim, oraz naukę szycia. Pracownia sukien damskich.

„FLORA“

Kraków ul. Podwale, l. 13. Panienci zamiejscowe znajdą umieszczenie. 2059 8

Potrzebna pomocnica

pocztowa telegraficzna. Posada stała — na wsi. Bliższa wiadomość — A. B. — admin. „Głosu Narodu“ Kraków. (Za okazaniem kwitu inseratowego). 2064 3

JEDYNA W KRAJU

FABRYKA PAS

maszynowych

Ignacego Wur

w Krakowie, ul. Kanonic

L. 1859. 0/6

Ogłoszenie

C. k. Kierownictwo kolei we Lwowie dostawę progów dla lokalnej Lwów — Po z terminem wnoszenia 5-go października 1900 dzina w południe.

Zwracając uwagę i wanych na odnośne nia w gazetach urzęd. „Wiener Zeitung“ i Lwowska“ z dnia 20 b. m. nadmieniam się, szcych szczegółów co pisanej dostawy udzi Kierownictwo budow we Lwowie, ulica Akad 28, gdzie są także bycia ogólne i szczegółunki dostawy, formu oferty, jak również sz formacyjne co do technicznego położenia miejsc, dowych, na które przewidziane być mają Lwów dnia 13 Września

C. k. Kierownictwo budowy kol

Przedruk nie będzie pl

A propos

Czy masz Pan(i) łupież wypadają Panu(i) włosy żell tak to spróbuj Pan(i) nego w świecie

ulubionego Bay-Ru

Bergmanna i Sp. w Djezynie dawniej Bergmanna oryginalnego Shampoing Bay-Ru (znak 2 górniczy). Przekona Pan(i) szybko o nadzwyczajnym skutku tej wody do

sów. Dostać można we flaszce 2 K w Krakowie: apt. K. szniwskiego, drog. Re Ski, Romana Drobnera, Kreislera, fryz. M. Figla Nowaka, Z. Lamensdorfa, Goldmanna. 144

W Zakopanem: Drog. E. C. manna.

Piekarz

poszukuje miejsca jako kwnik większej lub mnie piekarni lub takową wydzierżawić. Zgłoszenia sę nadesłać Poste — Res Kraków dla „Piekarz“ zaniem kwitu inseratowego

Otyłość

usuwa szybko i pod gwarancją szkodliwie Thielego nerbata szcząjąca. Najlepsze świad Pakiet 2 kor. Do nabycia w kich aptekach — en gros A. Lisowski Sukiennic

Wydawca Dr Antoni Beak doktor odpowiedzialny Gust charski. — W drukarni „Grodu“ w Krakowie pod St. Tomaszewskiego.

R. DITMAR

c. k. Nadworny Dostawca, Kraków, Rynek 13.

Największy skład lamp elektrycznych, lamp naffowych i lamp spirytusowych, żarowych, w najlepszym wykończeniu.

Utrzymuje na składzie

Piece naftowe bez rur i kominów — Kuchenki naftowe i spirytusowe, lichtarze latarnie słupkowe i ręczne, profilki, wyroby majolikowe.

Wielki wybór Garniturów na umywalnie, garniturów do kawy i herbaty według najnowszych fasonów. Garniturów do wódki i likierów,

Wyłączne zastępstwo

Szklia belgijskiego marki St. Lambert, porcelany królewskiej fabryki „Korona“ w Kopenhadze, szklia i fajansu angielskiego, Figur francuskich doświetla elektrycznego.

Bozwóz do domów w plombowanych blaszankach nafty cesarskiej salonowej, oraz prawdziwej amerykańskiej w każdej żądanej ilości, po cenach targowych (W abonamencie na kupony tanciej.) Na prowincję wysyłka nafty w beczkach we wtorki i piątki.

Skład naftowy ul. Grodzka l. 13.